

Република Србија
УПРАВНИ СУД
16 У 10337/11
15.03.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Стева Ђурановића и Обрада Андрића, члanova већа, са судским саветником Драгицом Вранић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Р.Ф, Р.Р, Р.С, Р.Ф1 и Р.М, држављана А, које заступа М.М, дипломирани правник Организације Центар за заштиту и помоћ тражиоцима азила у Б, ради поништаја решења Комисије за азил у Београду, број од године, у предмету азила, у нејавној седници већа одржаној дана 15.03.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужилаца изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Одељења за странце, Одсека за азил број од године, којим су одбачени захтеви тужилаца за азил у Републици Србији и обавезани тужиоци да уколико немају други основ за боравак напусте Републику Србију у року од 3 дана од дана правноснажности овог решења, а Р.Ф и Р.Р да Одсеку за азил врате личне карте за лице које тражи азил број и

У тужби поднетој Управном суду дана 19.09.2011. године тужиоци

оспоравају законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводе да у образложењу решења туженог органа није дао разлоге за одбијање свих жалбених навода. Истичу да је оспорено решење донето на основу нетачно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, како у погледу ситуације у којој су се тражиоци азила, овде тужиоци налазили у транзитним земљама преко којих су стигли до Србије, тако и чињеница које се тичу стања људских права у земљи порекла тражилаца азила. Сматрају да је погрешно утврђено да су тражиоци у земљама које су прошли у транзиту, могли да поднесу захтев за азил, имајући у виду положај емиграната и тражилаца азила у тим земљама. Наводе да не само да нису имали могућност да поднесу захтеве за азил, већ земља из које су дошли није била сигурна за њих, будући да код тужилаца, постоји оправдан страх од прогона. Наводе да првостепени и тужени орган погрешно разумеју концепт сигурне треће земље, те да погрешно примењују закон, супротно Уставу и Женевској конвенцији из 1951. године, те да је пренебрегнут принцип "non refoulement", да је претходно требало утврдити да ли ће тражиоцима азила у трећим земљама бити омогућено тражење азила односно да неће поново бити пртерани у неку земљу где би били изложени прогону и другим повредама људских права. Указују да је доношењем оспореног и првостепеног решења дошло до кршења одредби Устава Републике Србије као и Европске конвенције о људским правима и основним слободама. Понављајући разлоге изнете у жалби, предложили су да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и донесе одлуку да се трахиоцима одобрава азил у обиму избегличке заштите.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), решио овај спор без одржавања усмене расправе сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета нашао да тужба није основана.

Правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је одбио жалбу тужилаца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбацио њихове захтеве за азил, применом одредбе члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу ("Службени гласник РС" бр. 109/07), за коју одлуку је дао разлоге, које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Одредбом члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу ("Службени гласник РС" бр. 109/07), прописано је да ће Канцеларија за азил одбацити захтев за азил без испитивања да ли лице које тражи азил испуњава услове за признавање азила, ако утврди да је лице које тражи азил дошло из сигурне треће државе, осим ако докаже да за њега није сигурна.

Из списка предмета произлази да су тужиоци породица (родитељи и троје малолетне деце), да су године надлежној јединици Министарства унутрашњих послова Републике Србије поднели захтеве за азил у Републици Србији, да су закључком првостепеног органа од године поступци по захтевима тужилаца спојени обзиром да је реч о породици и да су у поступку утврђивања основаности захтева дана године, на усменој расправи тужиоци Р.Ф и Р.Р у своје име и у име своје деце изјавили да су након напуштања А преко Турске дошли у Републику Србију те да ни једно од њих у Турској није затражило азил. Како се земље кроз које су тужиоци прошли (Турска, Грачка и Македонија) налазе на листи сигурних трећих држава, утврђеној одлуком Владе Републике Србије од године, првостепени орган је нашао да поднете захтеве треба одбацити у смислу члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу с обзиром да тужиоци нису имали проблеме за време боравка у Турској, Грачкој и Македонији, односно нису доказали у току поступка да ове земље за њих нису сигурне.

Код оваквог стања ствари Управни суд је нашао да је правилно поступио тужени орган када је одбио жалбу тужилаца, налазећи да је првостепени орган правилно поступио када је одбацио његове захтеве за азил, применом одредбе члана 33. став 1. тачка 6. Закона о азилу, за коју одлуку је дао разлоге, које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе који су у суштини поновљени наводи жалбе, чију оцену као правилну прихвата суд, па исти не могу довести до другачије оцене законитости оспореног решења.

Како је тужени орган донео закониту одлуку на основу потпуно утврђеног чинјеничног стања, то нема законског основа да суд одлучи у спору пуне јурисдикције.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ**Дана 15.03.2012. године, 16 У 10337/11**

**Записничар
Драгица Вранић,с.р.**

**Председник већа-судија
Невена Милојчић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ